

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 вересня 2018 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1785/ко-18

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Бутенка В.І.,

членів Комісії: Василенка А.В., Шилової Т.С.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді господарського суду міста Києва Чеберяка Павла Петровича на відповідність займаній посаді,

встановила:

Згідно з пунктом 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», має бути оцінена в порядку, визначеному законом. Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади.

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) передбачено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Указом Президента України від 14 квітня 2008 року № 346/2008 Чеберяка П.П. призначено на посаду судді господарського суду міста Києва строком на п'ять років.

Постановою Верховної Ради України від 18 квітня 2013 року № 209-VII Чеберяка П.П. обрано на посаду судді господарського суду міста Києва безстроково.

Рішенням Комісії від 01 лютого 2018 року № 8/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання 1790 суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді господарського суду міста Києва Чеберяка П.П.

Частиною п'ятою статті 83 Закону встановлено, що порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Комісією.

Відповідно до пунктів 1, 2 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі – Положення), встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання. Показники відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання досліджуються окремо один від одного та у сукупності.

Пунктом 11 розділу V Положення встановлено, що рішення про підтвердження відповідності судді займаній посаді ухвалюється у разі отримання суддею мінімально допустимого і більшого бала за результатами іспиту, а також більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв за умови отримання за кожен з критеріїв бала більшого за 0.

Положеннями статті 83 Закону передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією з метою визначення здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, добросовісність.

Згідно зі статтею 85 Закону кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи:

- 1) складення іспиту (складення анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання);
- 2) дослідження дос'є та проведення співбесіди.

Відповідно до положень частини третьої статті 85 Закону рішенням Комісії від 25 травня 2018 року № 118/зп-18 запроваджено тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей під час кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді.

Чеберяк П.П. склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 79,875 бала. За результатами виконаного практичного завдання Чеберяк П.П. набрав 74 бали. На етапі складення іспиту суддя загалом набрав 153,875 бала.

Чеберяк П.П. пройшов тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей, за результатами якого складено висновок та визначено рівні показників критеріїв особистої, соціальної компетентності, професійної етики та добросовісності.

Рішенням Комісії від 07 червня 2018 року № 129/зп-18 затверджено результати першого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Іспит», складеного 13 квітня 2018 року, зокрема, судді господарського суду міста Києва Чеберяка П.П. Цим же рішенням Комісії суддю Чеберяка П.П. допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження дос'є та проведення співбесіди».

Комісією 10 липня 2018 року проведено співбесіду із суддею під час якої обговорено питання щодо показників за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності, які виникли під час дослідження суддівського досьє, та оголошено перерву для забезпечення можливості Чеберяку П.П. надати додаткові пояснення щодо інформації, яка висвітлювалась у засобах масової інформації.

Додаткові пояснення від судді отримано Комісією 02 серпня 2018 року.

Ураховавши викладене, заслухавши доповідача, дослідивши досьє судді, надані суддею пояснення та результати співбесіди, під час якої вивчено питання про відповідність Чеберяка П.П. критеріям кваліфікаційного оцінювання, Комісія дійшла таких висновків.

За критерієм компетентності (професійної, особистої та соціальної) суддя набрав 358,875 бала.

При цьому за критерієм професійної компетентності Чеберяка П.П. оцінено Комісією на підставі результатів іспиту, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди за показниками, визначеними пунктами 1–5 глави 2 розділу II Положення. За критеріями особистої та соціальної компетентності Чеберяка П.П. оцінено Комісією на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди з урахуванням показників, визначених пунктами 6–7 глави 2 розділу II Положення.

За критерієм професійної етики, оціненим за показниками, визначеними пунктом 8 глави 2 розділу II Положення, суддя набрав 190 балів. За цим критерієм Чеберяка П.П. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, та співбесіди.

До Комісії 27 вересня 2018 року надійшла заява щодо проведення перевірки декларації доброчесності судді за 2016 рік, поданої суддею господарського суду міста Києва Чеберяком П.П. (далі – заява), а саме стосовно підтвердження суддею у пункті 8 декларації доброчесності судді за 2016 рік, що випадків наявності потенційного та/або реального конфлікту інтересів у його діяльності не було.

У заяві зазначено, що Національною поліцією України стосовно судді було складено протокол за частиною другою статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Згідно з протоколом суддя, перебуваючи на посаді судді господарського суду міста Києва, відповідно до підпункту «г» пункту 1 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» від 14 жовтня 2014 року № 1700-VII (далі – Закон № 1700-VII), як суб'єкт відповідальності за правопорушення, пов'язане з корупцією, всупереч вимог статті 28 Закону №1700-VII фактично допустив виникнення реального конфлікту інтересів, не врегулювавши його шляхом самовідводу та ухвалив судове рішення в умовах реального конфлікту інтересів у справі 910/32269/15 за заявою ТОВ «Корд Груп» до ТОВ «Градострой» про порушення справи про банкрутство, тобто вчинив адміністративне правопорушення, передбачене частиною другою статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Як вказано у протоколі, суддя, займаючи посаду судді господарського суду міста Києва відповідно до Указу Президента України від 14 квітня 2008 року № 346/2008, 30 жовтня 2016 року подав декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави та місцевого самоврядування (далі – декларація) за 2015 рік, шляхом заповнення відповідної форми на веб-ресурсі Національного агентства з

питань запобігання корупції <https://public.nazk.gov.ua/declaration/27c543b2-8296-4a0a-8807-8688Ю8Б5ee3>, відповідно до якої, в розділі 7 декларації, задекларував наступні такі папери:

- облігації безпроцентні іменні у кількості 8200 штук номінальною вартістю 410 000 гривень, емітовані ТОВ «Градострой», власником яких є мати судді Чеберяк Марія Андріївна; право власності на цінні папери набуто 09 листопада 2006 року;

- облігація безпроцентна іменна у кількості 1 штуки номінальною вартістю 45 000 гривень, емітована ТОВ «Градострой», власником якої є мати судді Чеберяк Марія Андріївна; право власності на цінні папери набуто 25 вересня 2016 року;

- облігації безпроцентні іменні у кількості 8200 штук номінальною вартістю 410 000 гривень, емітовані ТОВ «Градострой», власником яких є суддя; право власності на цінні папери набуто 25 жовтня 2006 року;

Як вбачається з протоколу від 29 грудня 2015 року суддя у приміщенні господарського суду міста Києва виніс ухвалу про прийняття заяви про порушення справи про банкрутство у справі 910/32269/15 за заявою ТОВ «Корд Груп» до ТОВ «Градострой», визнавши подані матеріали достатніми, із призначенням підготовчого засідання на 20 січня 2016 року.

Надалі 20 січня 2016 року суддя у приміщенні господарського суду міста Києва, провів судове засідання у справі 910/32269/ та відклав розгляд справи на 03 лютого 2016 року.

Як далі зазначається у протоколі від 29 грудня 2015 року, 03 лютого 2016 року суддя у приміщенні господарського суду міста Києва провів судове засідання у справі 910/32269/15 та відклав розгляд справи на 17 лютого 2016 року.

Надалі згідно з протоколом, 17 лютого 2016 року суддя у приміщенні господарського суду міста Києва провів судове засідання у справі 910/32269/15 та ухвалив судові рішення, яким відмовив ТОВ «Корд Груп» у порушенні провадження у справі про банкрутство ТОВ «Градострой».

Таким чином, як вказується у протоколі від 29 грудня 2015 року, суддя, незважаючи на наявний у нього приватний інтерес у господарській діяльності ТОВ «Градострой» (суддя та його мати, є власниками цінних паперів – облігацій безпроцентних іменних, емітованих ТОВ «Градострой»), що безпосередньо пов'язаний зі справою 910/32268/15, яку він одноособово розглядає із використанням суддівських повноважень, провів судові засідання 20 січня, 03 лютого та 17 лютого 2016 року та ухвалив 17 лютого 2016 року остаточне рішення у справі, яким відмовив ТОВ «Корд Груп» у порушенні провадження у справі про банкрутство ТОВ «Градострой», чим фактично допустив виникнення реального конфлікту інтересів, не врегулював його шляхом самовідводу відповідно до статті 20 Господарського процесуального кодексу України.

Зокрема, як зазначається у протоколі, наявність реального конфлікту інтересів у судді господарського суду міста Києва підтверджуються: наявністю приватного інтересу судді та його близької особи у господарській діяльності ТОВ «Градострой», що полягає в бажанні зазначених осіб отримати від ТОВ «Градострой» нерухоме майно в обмін на оплачені облігації, а в разі порушення справи про банкрутство ТОВ «Градострой» – виконання таких зобов'язань може бути відтерміновано, не виконано взагалі або настануть інші негативні наслідки для судді та його близької особи; наявністю службових повноважень, а саме повноважень судді господарського суду міста Києва, який відповідно до закону одноособово розглядає питання про порушення справи про банкрутство та банкрутство ТОВ «Градострой».

Цей протокол був предметом розгляду Шевченківського районного суду міста Києва (справа № 761/13275/17). І хоча суддю не було притягнуто до відповідальності, на думку заявника, про факт наявності такого конфлікту інтересів суддя мав би зазначити у декларації доброчесності.

Заявник вважає, що вказане дає підстави стверджувати, що суддею були повідомлені недостовірні відомості у пункті 8 декларації доброчесності за 2016 рік.

Відповідно до частини шостої статті 62 Закону та пункту 6.1 розділу VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (далі – Регламент), у разі надходження інформації, що може свідчити про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, вказаних у декларації доброчесності судді, Комісія проводить відповідну перевірку та приймає рішення за результатами перевірки.

Згідно з підпунктом 6.2.4 пункту 6.2 розділу VI Регламенту перевірка повідомлення, що надійшло до Комісії в межах процедури кваліфікаційного оцінювання, проводиться під час дослідження досьє та співбесіди відповідно до Положення.

Перевіркою встановлено, що листом господарського суду міста Києва від 27 січня 2017 року № 02-18/93 до Комісії направлено декларацію доброчесності судді Чеберяка П.П. за 2016 рік (подану вперше), у пункті 8 якої суддя підтвердив, що випадків наявності потенційного та/або реального конфлікту інтересів у його діяльності не було.

У поданій до Комісії анкеті (дата заповнення 28 березня 2018 року) у пункті 3 «Відомості про притягнення до юридичної відповідальності» суддя вказав про наявність обставин, викладених у заяві щодо перевірки декларації доброчесності судді за 2016 рік.

У зв'язку з проходженням кваліфікаційного оцінювання на відповідність займаній посаді суддею 09 липня 2018 року надано до Комісії пояснення, зокрема, щодо обставин притягнення його до адміністративної відповідальності на підставі згаданого протоколу Національної поліції України.

У поясненнях суддя зазначає, що 13 квітня 2017 року старшим оперуповноваженим відділу протидії корупції Департаменту захисту економіки Національної поліції України Плюшкіним А.Ю. складено протокол про адміністративне правопорушення № 21.

Відповідно до даного протоколу Чеберяк П.П. як суб'єкт відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, перебуваючи на посаді судді господарського суду міста Києва, нібито, допустив виникнення реального конфлікту інтересів, не врегулював його шляхом самовідводу та ухвалив судове рішення в умовах реального конфлікту інтересів у справі № 910/32269/15 за заявою ТОВ «Корд Груп» до ТОВ «Градострой» про порушення справи про банкрутство, чим вчинив адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, відповідальність за вчинення якого передбачена частиною другою статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Тобто, на думку старшого оперуповноваженого відділу протидії корупції Департаменту захисту економіки Національної поліції України Плюшкіна А.Ю., порушення суддею Чеберяком П.П. полягає у незаявленні самовідводу згідно з приписами статті 20 Господарського процесуального кодексу України (далі – ГПК України) та ухваленні судового рішення – у цьому разі ухвали суду від 17 лютого року у справі № 910/32269/15 про відмову у порушенні провадження у справі.

Відповідно до вимог статті 61 ГПК України (в редакції, чинній до 15 грудня 2017 року) питання про прийняття позовної заяви вирішується суддею, якому вона була передана у порядку, встановленому частиною третьою статті 2-1 цього кодексу.

Частиною 3 статті 2-1 ГПК України встановлено, що визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи здійснюється автоматизованою системою документообігу суду під час реєстрації відповідних документів за принципом вірогідності, який враховує кількість справ, що перебувають у провадженні суддів, заборону брати участь у перегляді рішень для судді, який брав участь в ухваленні судового рішення, про перегляд якого порушуються питання, перебування суддів у відпустці, на лікарняному, у відраженні та закінчення терміну повноважень. Справи розподіляються з урахуванням спеціалізації суддів. Після визначення судді або колегії суддів для розгляду конкретної справи, внесення змін до реєстраційних даних щодо цієї справи, а також видалення цих даних з автоматизованої системи документообігу суду не допускається, крім випадків, установлених законом.

Згідно з абзацом третім підпункту 2.3.20 пункту 2.3 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженого рішенням Ради суддів України № 30 від 26 листопада 2010 року, відмова судді від отримання розподіленої у встановленому порядку судової справи не допускається.

З огляду на наведене вбачається, що суддя відповідно до вимог законодавства не вправі був відмовитись від отримання заяви ТОВ «Корд Груп» то ГОВ «Градострой» про порушення справи про банкрутство.

Згідно з положеннями частин першої та другої статті 20 ГПК України суддя не може брати участі в розгляді справи і підлягає відводу (самовідводу), якщо він є родичем осіб, які беруть участь у судовому процесі, якщо було порушено порядок визначення судді для розгляду справи, встановлений частиною третьою статті 2-1 цього кодексу, або якщо буде встановлено інші обставини, що викликають сумнів у його неупередженості. Суддя, який брав участь у розгляді справи, не може брати участі в новому розгляді справи у разі скасування рішення, ухвали, постанови, прийнятої за його участю, або у перегляді прийнятих за його участю рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами. При наявності зазначених підстав суддя повинен заявити самовідвід.

Вимогами частини п'ятої статті 20 ГПК України встановлено, що питання про відвід судді вирішується в нарадчій кімнаті судом у тому складі, який розглядає справу, про що виноситься ухвала. Заява про відвід кільком суддям або всьому складу суду вирішується простою більшістю голосів.

Відповідно до підпункту 1.2.2 підпункту 1.2 пункту 1 постанови Пленуму Вищого господарського суду України № 18 від 26 грудня 2011 року «Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції» питання про відвід судді вирішується судом у тому складі, який розглядає справу. Отже, якщо справа розглядається суддею одноособово, відповідне питання вирішується саме цим суддею у нарадчій кімнаті. У такому ж порядку вирішується питання про самовідвід суддів.

Таким чином, із наведених положень ГПК України та постанови Пленуму Вищого господарського суду України від 26 грудня 2011 року № 18 вбачається, що норми господарського процесуального законодавства визначають:

- суб'єкта, який вправі заявити самовідвід, – суддя, що здійснює розгляд справи;

- підстави заявлення самовідводу – визначені у статті 20 ГПК України;
- порядок вирішення питання про самовідвід – розгляд цього питання суддею, що розглядає справу у нарадчій кімнаті.

Таким чином, у загальному позовному провадженні у господарському процесі питання про відвід чи самовідвід як процесуальну дію, може бути вирішено суддею лише в межах розгляду справи.

Статтею 62 ГПК України визначено виключний перелік підстав для відмови у прийнятті позовної заяви, який не містить такої підстави, як потенційний чи реальний конфлікт інтересів.

Також не міститься такої підстави, як наявність реального чи потенційного конфлікту інтересів у переліку, визначеному статтею 63 ГПК України, для повернення позовної заяви і доданих до неї документів без розгляду.

Натомість частиною першою статті 64 ГПК України передбачено, що суддя, прийнявши позовну заяву, не пізніше трьох днів з дня її надходження виносить і надсилає сторонам, прокурору, якщо він є заявником, ухвалу про порушення провадження у справі, в якій вказується про прийняття позовної заяви, призначення справи до розгляду в засіданні господарського суду, про час і місце його проведення, необхідні дії щодо підготовки справи до розгляду в засіданні.

З аналізу наведених норм ГПК України вбачається, що до винесення ухвали суду про порушення провадження на розгляді судді господарського суду перебувають позовні матеріали, а не справа.

Аналогічні вимоги містяться у Законі України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Так, статтею 14 цього закону визначено вичерпний перелік підстав для відмови у прийнятті заяви про порушення справи про банкрутство; статтею 15 – виключний перелік підстав для повернення заяви про порушення справи про банкрутство; а статтею 16 визначено, що за наслідками розгляду заяви про порушення справи про банкрутство та відзиву боржника господарський суд виносить ухвалу про порушення провадження у справі про банкрутство, відмову у порушенні провадження у справі про банкрутство.

Отже, за наслідками розгляду заяви про порушення справи про банкрутство суддя уповноважений або порушити провадження у справі, або відмовити у порушенні провадження.

Із контексту наведених норм вбачається, що справа як об'єкт розгляду з'являється лише після порушення провадження у справі, а до цього у судді перебувають позовні матеріали або заяви.

Водночас, положення статті 20 ГПК України визначають можливість вчинення суддею такої процесуальної дії, як заявлення самовідводу лише у межах розгляду справи (тобто на відміну від адміністративного судочинства, у господарському процесі заявлення самовідводу є правомірним після порушення провадження у справі).

Ухвалою господарського суду міста Києва від 17 лютого 2016 року у справі № 910/32269/15 відмовлено ТОВ «Корд Груп» в порушенні провадження у справі про банкрутство ТОВ «Градострой». Вказана ухвала в апеляційному та касаційному порядку не оскаржувалась та набрала законної сили.

До винесення ухвали про порушення провадження у справі на розгляді у судді перебувають позовні матеріали, відмовитись від прийняття яких суддя не вправі згідно з приписами абзацу третього підпункту 2.3.20 пункту 2.3 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, та лише після ухвалення

процесуального судового рішення про порушення провадження у справі процесуальний закон передбачає можливість заявлення суддею самовідводу.

Отже, суддя не брав участі у розгляді справи № 910/32269/15, оскільки провадження у цій справі не було порушено.

Зважаючи на те, що стаття 20 ГПК України передбачає можливість заявлення суддею самовідводу та прийняття відповідного рішення в нарадчій кімнаті лише після порушення провадження у справі, а провадження у справі № 910/32269/15 так і не було порушено, то у судді відповідно до вимог процесуального закону фактично була відсутня процесуальна можливість заявити самовідвід до порушення провадження у справі.

Наведені обставини були встановлені Шевченківським районним судом міста Києва під час розгляду адміністративної справи № 761/13275/17, за результатами розгляду якої судом винесено постанову від 06 липня 2017 року про закриття справи про притягнення Чеберяка П.П. до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною другою статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення, у зв'язку з відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення на підставі пункту 1 статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення. Постанова набрала законної сили 17 липня 2017 року.

Згідно з відомостями з Єдиного державного реєстру судових рішень постановою Апеляційного суду міста Києва від 03 жовтня 2017 року у справі № 761/13275/17 апеляційну скаргу прокурора Київської місцевої прокуратури № 10 міста Києва Петренка О.В. на постанову Шевченківського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року повернуто без розгляду.

Оскільки подані суддею пояснення у межах кваліфікаційного оцінювання містять вичерпну інформацію щодо обставин, викладених у заяві, додаткові пояснення Комісією у судді не витребувались.

Розглянувши заяву, пояснення судді Чеберяка П.П., подані письмово та під час засідань, дослідивши постанову Шевченківського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року у справі № 761/13275/17, постанову Апеляційного суду міста Києва від 03 жовтня 2017 року справі № 761/13275/17, Комісія дійшла таких висновків.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Статтею 129-1 Конституції України визначено, що судові рішення є обов'язковим до виконання.

Як вбачається з досліджених Комісією матеріалів, обставини, викладені у заяві, були предметом розгляду Шевченківського районного суду міста Києва (справа № 761/13275/17).

Постановою Шевченківського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року справу щодо притягнення судді до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого частиною другою статті 172-7 Кодексу України про адміністративні правопорушення, закрито на підставі пункту 1 статті 247 Кодексу України про адміністративні правопорушення у зв'язку з відсутністю в його діях складу цього адміністративного правопорушення, а саме ухвалення рішення в умовах реального конфлікту інтересів.

Постановою Апеляційного суду міста Києва від 03 жовтня 2010 року апеляційну скаргу прокурора Київської місцевої прокуратури № 10 міста Києва Петренка О.В. на постанову Шевченківського районного суду міста Києва від 06 липня 2017 року у справі про адміністративне правопорушення щодо судді повернено особі, яка її подала.

Таким чином, оскільки у судовому порядку встановлено, що судові рішення в умовах конфлікту інтересів Чеберяком П.П. не ухвалювалося, ним було вказано достовірні твердження у пункті 8 декларації доброчесності судді за 2016 рік.

Зазначене свідчить про непідтвердження інформації про недостовірність тверджень, вказаних суддею господарського суду міста Києва Чеберяком П.П. у декларації доброчесності судді за 2016 рік.

За критерієм доброчесності Чеберяка П.П. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься у досьє, результатів перевірки повідомлення щодо інформації, яка може свідчити про недостовірність тверджень, вказаних суддею у декларації доброчесності судді, та співбесіди.

Ураховуючи викладене, за критерієм доброчесності, оціненим за показниками, визначеними пунктом 9 глави 2 розділу II Положення, суддя набрав 150 балів.

За результатами кваліфікаційного оцінювання суддя господарського суду міста Києва Чеберяк П.П. набрав 698,875 бала, що становить більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв.

Комісія дійшла висновку, що суддя господарського суду міста Києва Чеберяк П.П. відповідає займаній посаді.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 83-86, 88, 93, 101 Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визначити, що суддя господарського суду міста Києва Чеберяк Павло Петрович за результатами кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді набрав 698,875 бала.

Визнати суддю господарського суду міста Києва Чеберяка Павла Петровича таким, що відповідає займаній посаді.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії:

А.В. Василенко

Т.С. Шилова